

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm || Vitae aulicae

Schopper, Hartmann

Francof. Ad Moen., 1584

VD16 R 1015

Capvt I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70432)

Limis ocellis altera
 Arrisit ecce virginum,
 Et ferrea pro casside
 Ruita Sirentis germinat,
 Laurosq; monstrat innubas.
 Quaecunq; sis pulcherrima,
 Ex optimis sororibus
 Nouem Dearum virginum,
 O omnibus beator,
 Rosaq; delicatior,
 Olim Corinna, Lesbica,
 Lygda, Neara, Cynthia
 Praestantior, celebrior
 Meo futur. acarmine,
 Faueto saltem, quò breui
 Coeptum laborem finiam,
 Longiq; damna temporis
 Vt crebritate sarciam,
 Rerumq; magnitudine.

CAPVT I.
 ARGVMENTVM.

Magnifici Sulpes Et venit ad atria Regis,
 Vritur occulto protinus ipsa metu.
 Scilicet Et mens est, ita pectore concipit intra
 Quilibet ex factis spemq; metumq; suis.

DVm cum suo Greunke
 Regis subibat atrium
 Iniuriosus Reinike,
 Extemplo multos liuidos
 Hostes adesse constitit.
 Omnesq; plenos scommate

Reinike in
 trans Regis
 curiam in-
 numeros
 vbique ad-
 uersarios
 cōspicit, &
 clam terre-
 tur.

Tumult.

nis

*Tumuliuoso colligit,
Secumq; Voluens pectore
Recogitabat clanculum,
Iam mortis in discrimine
Sum constitutus Ultimo.*

Reinike iu-
xta Maro-
nis versum,
Spem simu-
lat vultu,
premit al-
tum corde
dolorem.

*Nam perpetravi plurima,
Quae cautus intermittere,
Et debuissim linquere.
Tamen premebat asperum
Alto dolorem pectore,
Confusus hoc solamine,
Sibi quod ipse plurimos
Viros amicos nobiles
In arte spectet regia.
Spes inter & graues metus
Herere sentit anxiam
Vulpeculam Greuincius,
Solatur atq; talibus.*

Quid ingemiscis Reinike!

Sepo-

Sepone curas ferus das,
 Fortuna fortes adiuvat,
 Viros trementes respuit.
 Pergrata nobis maxime
 Est vestra consolatio,
 Respondet acer Reinike:
 Nec immemor tam nobilis
 Posthac ero solatij.
 Sic inquit, Et civiliter
 Pedes is ante regios
 Flexo genu prostermitur,
 Humaniterq; lenibus
 Salutat ipsum Vocibus.
 Hinc fatur, immortalium
 Rector Deorum maximus
 Regi Leoni splendido
 Mentem precor fortissimam
 Aspiret Et iustissimam,
 Ut ista nunc consultis
 Acutusq; iudicet,
 Quisnam sit innocentior:
 Et altero conspectior,
 Infida mundus pectora
 Habetq; fallacissima,
 Quae singularis optimam
 Virtutis umbram praeferunt,
 At intus ignavissimi
 Et nequiores sunt lupis
 Rapaciores omnibus,
 Si crimen omne quilibet
 Vitae sua mortalium
 In fronte scriptum conferat.

Tibul. Au-
 daces fors-
 que Venus
 que iuuant.

Reinike
 quasi ex
 mera sim-
 plicitate
 ante regis
 pedes pro-
 cumbit.
 Reinikes
 a l Regē o-
 ratio, qua
 ipsum ad re-
 ctē beneq;
 iudicandum
 inducere
 conatur.
 Mūdus fal-
 lacissimus.

Non

Ab ipsius
regis perso-
na captat
beneuo-
lentiam.

Non res egeret testibus,
Tunc Rex meam cognosceret
(Cui sit nefas diffidere)
Benignus innocentiam,
Sed nec quid expauescimus,
Nam tanta Regis gratia
Laudatur & clementia,
Quòd nemo vel mortalius
Sit iuris obseruantior:
Is lance iusta ponderans
Responsiones omnium,
Suum cuiq; conferet.

COMMENTARIA.

I. Prouerbiali dicitur sententia: Conscientia
Alios cor- mille testes. Quapropter tu qui aliorum mo-
recturus te res ambiciosos corrigere studeas, tibi ipsi in pri-
primum i- mis ut correctionem adhibeas, facere necesse
pse redar- est. Nam & illic quod reprehendas, reperies.
gue & cor- Cum ergo te omnino culpa vacare non vide-
rige. ris, indignatione aut furore apud alios parum
 proficies. Quamobrem excusationem tuam ita
 trutina examinabis, ne ad probandum eum
 defecerit, maiora incidas incommoda.

II. Quòd poenitentia facti salubris in vita ne-
Poenitètia cessaria sit, & quemlibet profecto errorum
salubris in inoptiarumq; suarum poenitere debet. Sed illa
Vita & ne- peccati recordatio ne duret in unum aut alte-
cessaria o- rum diem, quemadmodum furis, qui libera-
mib, est. tus à suspendio in ipsa hora rursus furtum
 facit. Errare quidem semel atq; iterum huma-
 num, sed in errore perseverare, & semper post
 factum

factum velle penitere, id Diabolicum est, & rarissime felicem habebit euentum.

Vt sapè iam dictum est, ne cuius in tribulatione aut calamitate magna constitutus, animum tuum penitus denudes atq; aperias.

III.

Quod plerunque cæca volubilisq; fortuna amplissima quæq; munera non timidis aut ignavis, sed audacibus atque elatis conferat animis.

IIII.

Fortuna iudicibus plerunque

Quod consilio & solatio plus fido amico interdum quam pecunia gratificari atq; inseruire possimus. Quamobrè etiam quicumq; in rebus turbulèris vnquam solatione aliqua opus habuit, is quale sit in consolando officium, agnoscit, & pro eo gratias agit quàm maximas. Consolandum autem esse præpopere

V.

Consilia interdum per cunys logè præstant.

amicos, ostendunt Tyberij Imperatoris verba. Is enim cùm Drusum filium amisisset, Iulij legatis paulò serius consolantibus, quasi oblitterata iam doloris memoria, irridès respondit: se vicem dolere eorū, quod egregium ciuem Hectorem amisissent. Sic Solon, cùm dolentem adolecètem vellet consolari, in arcem eum produxit, hortatusque est, vt per omnes subiectorum ædificiorum partes oculos circumferret. Quod vt factum animaduertit: cogita nūc tecum, inquit, quàm multus luctus sub his tectis & olim fuerint, & nunc sint & posthac sint futuri.

Tiberij Imperatoris verba.

Solon.

VI.

Magistratus honoris

Quod Regibus, Principibus, aliisque Monarchis debita sit exhibenda reuerentia. Deus enim ipse eos Deos appellat. Si igitur

deus est seruandus

ab

ab ipso auctore nimirum Deo, honoribus afficiuntur, cur ab hominibus minus colantur aut obseruentur? Adhæc parum aut nihil impetrabit, qui coram iudice, clamando & litigando causam suam defendere aut obtinere voluerit. Non enim modò leges & mores, ac instituta maiorum ab omnibus seruanda esse, verum etiam magistratus, vrbium principes, honorandos, eisq̄ obtemperandum pariter, quos tanquam Heroas præstantioris animi dedit nobis Deus optimus maximus, egregiè traditum est, vt sub eorum imperio

Ciuitas sine prudentia magistratus consistere non potest. piè, sanctèq̄ & tranquille viueremus. Imò quod sine magistratuum prudentia ac diligentia ciuitas esse non possit. Quodq̄ eliguntur etiam, vt omnium officiorum religione obstringantur, igitur ab omnibus honorandi erunt. *Buturius enim vltimo affectus est supplicio,* quia de via non decesserat (vt moris erat. Trib. Plebis in foro deambulanti. Paruitq̄ licetori Fabius cum filium consulem obuium habuisset, ex equo iussus descendere, ipsumq̄ magnopere collaudauit, quod Imperium populi Romani nõ indecorè retinuerit, nec patri etiam pepercerit. Et plus quod nostri hac de re cæcum postulare prohibent. Quia magistratum intueri non potest, ipsumq̄ reuereri vt decet, his verbis. Cæcum vtrisque luminibus orbatum Prætor repellit, quod insignia Magistratus videre & reuereri non possit. Et certè qui magistratum venerari nescit aut non curat, is se facile in quodlibet facinus pro-

Buturius quare supplicio affectus fuerit. Fabius.

Cæcus ad Prætorum non admittitur.